

opusdei.org

Nová kapitola dejín katolíckej cirkvi v Spojených arabských emirátoch

'Abouna Ferran' každý mesiac cestuje z Bejrútu do Dubaja, aby sa duchovne postaral o veriacich z Opus Dei a o spolupracovníkov Diela. Tentoraz ale let smeroval do Abú Dhábí: bol jedným z kňazov, ktorý sa zúčastnil omše, ktorú celebroidal Svätý Otec. Ponúkame článok z prvej ruky.

25.03.2019

Pri spiatocnej ceste v lietadle z Abú Dhábí sa pokúsim napísať niečo o návšteve pápeža Františka do hlavného mesta Spojených arabských emirátov. Neviem ako začať alebo ako článok koncipovať, a tiež pre to nemám určite tie najlepšie podmienky (už len tých pár hodín spánku z predošlej noci, i keď tu som mal šťastie, keď to porovnáam s tými, ktorí nemohli spať vôbec – cestovali z iného emirátu). Napriek tomu sa pokúsim, skôr než emócie vychladnú.

Po skončení svätej omše, zúčastnilo sa jej 150 000 ľudí – medzi nimi niekoľko tisíc moslimov -, pozdravil Svätý otec niekoľko náboženských autorít: maronitského patriarchu, arménskeho patriarchu, biskupov z rôznych krajín a rôznych obradov, a niekoľko občianskych autorít.

Posledný, koho pozdravil, bez toho aby to bolo plánované, bol Fr.

Eugene, 90-ročný kňaz, taliansky kapucín, ktorý prežil 60 rokov v rôznych krajinách arabského polostrova. Pozdrav bol vlastne poctou; pápež objal jedného z kňazov, ktorí na počiatku moderných dejín cirkvi prišli do tejto časti sveta. Objatie bez slov, dlhé (trvalo viac než jednu minútu, ako mi povedal arménsky patriarcha), dojímavé, pri ktorom pápež František pobožkal ruku Fr. Eugena, ostatní s dojatím za pôsobivého ticha sledovali.

Povedal by som, že toto stretnutie bolo krásnym završením jedného z dvoch dôvodov (tu druhého) cesty Svätého otca do Abú Dhábí: upevniť vieru stoviek tisíc katolíkov žijúcich v Emirátoch, a s nimi i vieru miliónov tých, ktorí žijú na celom arabskom polostrove. Pomôcť im sa zviditeľniť.

Medzináboženské stretnutie

Prvým dôvodom návštevy bolo pozvanie zúčastniť sa

medzináboženského stretnutia o mieru pri príležitosti Roku tolerancie, ktorý vyhlásila vláda Emirátu. Na toto stretnutie bol tiež pozvaný veľký mufta káhirskej mešity, o ktorom pápež František hovoril ako o bratovi a priateľovi. Na konci stretnutia podpísali deklaráciu, v ktorej sa pripomínajú základy spoluzitia medzi rôznymi náboženstvami a kultúrami.

Pápež nebol len jedným z mnohých pozvaných. Dokazuje to nejedna pozornosť zo strany občianskych úradov (od toho, ako sa postarali o udalosť po organizačnej stránke, až po uvítací ceremoniál a ceremoniál na rozlúčku). A dokazuje to tiež radosť mnohých tých, ktorí sa podieľali na zaistení eucharistickej slávnosti (polície, vojska a občianskych pracovníkov), ktorých pozdravil pri príchode na štadión a na letisku.

Svätý otec využil túto príležitosť a pripomenul, že musíme žiť autenticky, s úctou k rozmanitosti a odlišnosti rešpektovať.

V homílii pri omši sa zamerlal na blahoslavenstvá a povzbudil katolíkov najmä k tomu, aby boli rozsievачi pokoja a miernosti. Ohľadom vzťahov s nekresťanmi dodal: „Rád citujem svätého Františka, keď dáva inštrukcie svojim bratom, ako sa majú chovať k Saracénom a nekresťanom. Píše: Nebudú začínať hádky alebo spory, ale kvôli Páni sa podriadia každému ľudskému zriadeniu a vyznajú, že sú kresťania.“

Slová pápeža Františka

Pápež slávil svätú omšu v latinskom ríte, ale pamätal i na rôznosť a bohatstvo cirkvi v tejto krajine. Účastníci omše menovite pozdravil: chaldejských, koptských, gréckokatolíckych, melchitksých,

latinských, maronitských, sýrsko-katolíckych, sýrsko-malabarských a sýrsko-malankarských kresťanov. Táto rôznorodosť sa prejavila tiež v použitých jazykoch (angličtina, taliančina, latinčina na strane Svätého otca, a okrem toho i arabčina, francúzština, tagalština, konkanština... pri modlitbe veriacich.

„Vy, tu prítomní, poznáte melódiu evanjelia a s nadšením prežívate jeho rytmus. Ste zborom zloženým z rôznych národov, jazykov a obradov (naráža i na zbor, ktorý spieval počas priebehu omše, na jeho rôznorodosť); rôznosť, ktorú Duch svätý milujepraje si, aby jej súzvuk bol stále väčší a stala sa z neho symfónia. Táto radostná symfónia viery je svedectvo, ktoré ponúkate všetkým, svedectvo, ktoré buduje cirkev“, povedal v kázaní František.

Rovnako si prial povzbudiť veriacich. Mnohí sú ďaleko od svojich rodín, vyčerpaní po práci, ďaleko od najbližšieho kostola (kostoly sú i napriek svojej obrovskej kapacite väčšinou preplnené, kto chce byť na omši vo vnútri alebo nájsť miesto na zaparkovanie, musí prísť čo najskôr).

„Určite pre vás nie je ľahké žiť ďaleko od domova a možno i zakúšať neprítomnosť najviac milovaných a neistotu z budúcnosti. Ale Pán je verný a svojich neopúšťa. (...) Keď musíme čeliť alebo prechádzame nejakými ťažkosťami, môžeme si myslieť, že sme osamotení, a to i vtedy, keď sme predtým dlho zakúšali Pánovu prítomnosť. Ale On je s nami i v týchto ťažkých chvíľach. I keď nezasiahne hneď, ak pokračujeme vpred, ukáže nám nový smer. Pretože Pán sa v nových veciach vyzná a pripraviť na púšti novú cestu vie“, uvažoval.

Niekoľkými slovami pápež veriacim

poďakoval: „Cirkev, ktorá zachováva Ježišovo slovo a zotrúva v bratskej láske, je Bohu príjemná a nesie ovocie. Vyprosujem vám milosť, aby mier a jednota bola zachovaná, aby ste si v tomto krásnom bratstve, vďaka ktorému neexistujú kresťania prvej alebo druhej triedy, vzájomne niesli bremená. Ježiš, ktorý vás nazýva blahoslavenými, vám dáva milosť ísť vpred, bez toho aby ste strácali odvahu, a rástli tak vo vzájomnej láske a v láske ku všetkým ľuďom.“

Po omši účastníci opúšťali štadión a miesto mimo neho. Cesta pešo (za prudkého slnka, ktoré pálilo cele dopoludnie) na stanovište taxíkov alebo autobusov, ktoré účastníkov odvážali k ich autám, trvala dosť dlho.

Ja som odišiel s tými, ktorí sa zúčastnili rekolekcií v Dubaji. Chceli sme osláviť tento historický deň, v

ktorom Petrov nástupca po prvýkrát celebroidal slávnosť eucharistie na arabskom polostrove. Zdá sa, že to môže byť prvá stránka novej kapitoly v histórii tejto oblasti sveta. A ďakoval som Bohu, že som mohol byť prítomný a že mi bola daná príležitosť sa stretnúť so Svätým otcom, keď som tlačil kolieskové kreslo Fr. Eugena!

Niekoľko informácií k ceste pápeža Františka

Spojené arabské emiráty (SAE) tvoria sedem emirátov, z ktorých najznámejšie sú Abú Dhábí a Dubaj. Počet obyvateľov je takmer deväť miliónov. Chvália sa tým, že sú priekopníkmi v náboženskom spoložití v moslimskom prostredí. Od roku 2007 udržiujú diplomatické vzťahy so Svätou stolicou. V roku 2017 založili ministerstvo tolerancie a rok 2019 vyhlásili Rokom tolerancie.

Oficiálnym náboženstvom krajiny je islam: 85% občanov štátu sú suniti a zvyšok tvoria šiiti. Ničmenej sú dovolené ďalšie náboženské vyznania i s ich praktizovaním, pokiaľ nejdú proti mravom a verejným zákonom.

Katolíkov je v Arabských emirátoch, Ománe a Jemene približne jeden milión (tvoria apoštolský vikariát Južnej Arábie), sú to všetci imigranti. 80% z nich patria k latinskému obradu a zvyšok sú rôzne východné obrady. Pochádzajú z asi stoviek krajín, predovšetkým z juhovýchodnej Ázie.

Praktizovanie náboženstva je i napriek obtiažnosti danej vzdialenosti a pracovnou dobou obdivuhodné: od piatku do nedele (svätenie nedele sa rozširuje na piatok, sviatočný deň) sú kostoly plné. Niektoré farnosti, napríklad Panny Márie v Dubaji, slávia každý

víkend viac než tridsať omší v rôznych jazykoch a rítoch. Asi 150 000 osôb sa pravidelne zúčastňuje omše a takmer pol milióna na Vianoce a vo Veľkom týždni. V celom vikariáte chodí na náboženstvo okolo 30 000 detí a ročne sa pobirmuje asi 3000 osôb.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/nova-kapitola-dejin-
katolickej-cirkvi-v-spojenych-
arabskych-emiratoch/](https://opusdei.org/sk-sk/article/nova-kapitola-dejin-katolickej-cirkvi-v-spojenych-arabskych-emiratoch/) (26.03.2025)